

מתקן מדבש	וילנא	יום
קניא	ראשון	קצ"ע"א ע"ב
קס	שני	קצ"ע"א
קסו	שלישי	קצ"ע"ב
קניא	רביעי	קצ"ע"א
קנע	חמישי	קצ"ע"ב
קפוג	שישי	קצ"ע"א
קפט	שב"ק	קצ"ע"ב

ז' – אזהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מז'בש על הפרשה

ישראל הם סיבה לקיום מלאכי התפארת

מי מנה עפר יעקב וגוי, כל אינון דחשיבין עפרא, כמה דאoki מנא. ומספר את רבע ישראאל, דכתיב הייש מספר לגדודיו, רבע ישראאל, כמה (דף ריא ע"א) דאoki מנא.

דבר אחר, מי מנה עפר, אינון פקידין דאיינון בעפרא, בזוריעה בנטיעה בחצדא, וזה אוקמונה חכרייה. ומספר דאת אמר (ויקרא ט ט) בהמתך לא תרבייע.

וישא ממשלו ויאמר, וידבר לא כתיב, מי וישא ממשלו, רבבי חייא אמר, הוא היה זקיף קלא לגביו היה ממילל, וישא ממשלו, בלבעם, ויאמר, האי כ"ה, כמה דכתיב, וככה תרבר, ואמייה מנה היה.

מתוק מדבש

בעפר, בזוריעה בנטיעה בחצדא בזוריעה ובנטיעה ובקצירה, וזה אוקמונה חכרייה וכבר ביארו החברים, וככלפ"י ז"ל, מי מנה עפר יעקבlein פון נטען נמיות בסס מקימייס נעלם, לו מלulos נטול וצממו, לו מולע כלום, פול פלה, ועפל סועה, ולויול נטס), ור"ל מי יכול לקטרג על ישראל מאחר שיש להם הרובה מצות התלוויות בעפר, ומש"כ ומספר את רבע ישראל, היינו כמה דאת אמר כמו שנאמר בהמתך לא תרבייע כלאים, היינו שמייקמים את כל המצאות התלוויות בבעלי חיים, אם כן מי יכול להרע להם. (לט"ו ומפליטים)

וישא ממשלו ויאמר, הנה וידבר בלעם לא כתיב שאו היה משמע שהם דבריו בלעם עצמו, אלא כתוב ויאמר בפתח תחת המ', המורה שהוא אמרה מאחר, אם כן מי וישא ממשלו שזו מורה שהם דבריו עצמו, ומשיב רבבי חייא אמר, הוא היה זקיף קלא לגביו היה ממשיל הוא היה מגביה קולו אל המדבר ההוא, דהינו אל השכינה שהיא הייתה מדברת את דברי הברכות, וזה שכותוב וישא ממשלו היינו בלבעם כי כשרים את קולו היה נדמה להשומע כאילו הוא המדבר, אבל ויאמר האי פ"ה באמת השכינה הנקרה כ"ה היא אמרה את הברכות, כמה דכתיב כמו שכותוב וכלת תדבר שהשכינה הנקרה כ"ה תדבר, ואמייה מנה היה והאמירה ממנה היה. (דף ריא ע"ב – ריא ע"א, ובביאורינו ברוך יג עט' תשא-תשכ)

ישראל הם סיבה לקיום מלאכי התפארת

מי מנה עפר יעקב וגוי, היינו כל אינון דחשיבין עפרא הם כל אותם הצדיקים הנחשבים בעיניהם כעפר, ומשפילים עצם לפני בוראם כעפר, כמו שאמר אברהם אבינו (נולט יט צ) ואני עפר ואפר, כמה דאoki מנא כמו שביארנו במקום אחר. ומספר את רבע ישראאל זה נאמר על המלאכים של ז"א, [בחינת התפארת] דכתיב הייש מספר לגדודיו כלומר שאין מספר לגדודיו מלאכי מרים כי יש בהם ריבוי גדול ודגם מספר בני ישראל, והם שווים כאחד ואוחבים זה זהה, כי ישראל הם סיבה לקיומם, لكن אין יכולם לקטרג עליהם, ועוד רבע ישראאל פירושו כמה (דף ריא ע"א) דאoki מנא כמו שביארנו במדרשים, ועי' בתרגום אונקלוס שפירש על ומספר את רבע ישראל, "או חדא מארבע משריתא דישראל" דהינו דgal אחד, לפי שלא וראה בלעם יותר בפעם אחת, והוא בדרך לא זו אף זו, כלומר אין גבול במספרם כי הולכים ומתרכבים מכח ברכת אבותיהם, لكن ודי לא תוכל להם.

דבר אחר פירוש אחר על מש"כ מי מנה עפר, היינו אינון פקידין דאיינון בעפרא אותו המצאות הנעשה

הקב"ה מנע מכוחות בלעם לעקור את השכינה מישראל

פא חזי, פיוון דחמא בלאם דבכל חרשוי ובכל ההוא דורון, לא יכול לאעקרא ההוא פ"ה, כמה דעת אמר, ואנביי אקרעה פה, אעקר להאי פ"ה, אמר ליה קדשא בריך הוא, רשות, אנט סבור לאעקרא לה, אנה אעקר לך משילשולך, מה כתיב ויקר אלהים אל בלעם, כמה דעת אמר.

לבדת פיוון דחמא דלא יכול, הדר ואמר וברוך ולא אשיבנה מבעי ליה, אלא ולא אשיבנה ודאי, לההייא דכתיב פ"ה, וכלה תדרבר, לית אנה יכול לאחדרא לה.

אמר בלעם, בתרין דרגין בעינא לאעלא בהו, בעינא לאעלא בהו מדרגא דיעקב ולא יכולנא, בעינא לאעלא בהו מפטרא אחרא דישראל ולא יכולנא, Mai טעמא, בגין דשמא דא או דא, לא אתקשר בזינין בישין, הדר הוא דכתיב, לא הביט און ביעקב וגוו.

תאנא, תרין דרגין איינון, נחש וקסם, לקבלייהו עמל ואון, אמר בלעם, הא ודאי אשבחנא

מתוך מדבר

הברכות, לית אנה יכול לאחדרא לה ואין אני יכול להשיב ולבטל אותן הברכות מישראל.

אמר בלעם, בתרין דרגין בעינא לאעלא בהו בשתי מדרגות יעקב וישראל שהם בחינות זוין [תפארת מלכות]DKודשה, רציתי ליכנס ולשלוט בהם מה הזוין מדרגת מילכתך וקליפה, ומפרש בעינא לאעלא בהו מדרגא דיעקב ולא יכולנא רציתי להכנס ולשלוט בהם מדרגת יעקב ולא יכולתי, בעינא לאעלא בהו מפטרא אחרא דישראל ולא יכולנא גם רציתי להכנס ולשלוט בהם מצד אחר מדרגת ישראל ולא יכולתי, Mai טעמא מהו הטעם שלא היה יכול, בגין דשמא דא או דא לא אתקשר בזינין בישין לפי שם זה או זה, דהינו כי שמות יעקב וישראל שהם כנגד זוין [תפארת מלכות]DKודשה, אין להם שום קשר במיניהם של הקליפות הרעות, לפי שווין [תפארת מלכות]DKlipah אין קשרים עם זוין [תפארת מלכות]DKlipah אין קשרים עם הרעות, אין להם שום קשר במיניהם של הקליפות הרעות, וזה כתוב לא הביט און "ביעקב" ולא ראה עמל בישראל". (ימ"ק ומפלטס)

תאנא, תרין דרגין איינון נחש וקסם למדנו שב מדרגות של כהוף הם, נחש וקסם, לקבלייהו עמל ואון נגדם יש ב קליפות עמל ואון, אמר בלעם, הא ודאי אשבחנא לקבלי דהני יעקב וישראל אמר בלעם, הרי ודאי מצאתי קליפות שעומדות כנגד כי שמות יעקב וישראל, ר"ל מצאתי את הכהות הטמאים שהם זוין [תפארת מלכות]DKlipah שהם יכולים לעמוד כנגד יעקב

הקב"ה מנע מכוחות בלעם לעקור את השכינה מישראל

פא חזי, פיוון דחמא בלאם דבכל חרשוי ובכל ההוא דורון בא וראה, פיוון שראה בלעם שככל כשפיו ובכל הדורון של קרboneito שהקריב, לא יכול לאעקרא ההוא פ"ה לא היה יכול לעקור ולהרחק מישראל את הכהה ההייא, שהוא שכינה, כמה דעת אמר כמו שנאמר ואנביי אקרעה פה דהינו שאמיר אעקר להאי פ"ה אני עקרו את הכהה מישראל, אמר ליה קדשא בריך הוא רשות, אתה חושב לעקור את השכינה מישראל, אנה אעקר לך משילשולך אני עקרו אותו מן השלשת שאתה קשור בו, כלומר אני אפריד אותו מן השתלשת אתה קשור בו, שעל ידו תרצה להאחו בשכינה, מה כתיב אחר כך ויקר דאת אמר כמו שלמדנו לעיל, כלומר שעקר אותו הקב"ה מקום שהוא מקשור במדרגתו.

וממשיך ואמר כי לבדת פיוון דחמא דלא יכול אחר כך כיוון שראה שאינו יכול לקלל את ישראל, הדר ואמר חזר ואמר וברוך ולא אשיבנה, ושואל ולא אשיבנה מבעי ליה כי סלקא דעתיה שפירושו אני לא אשיב את דבריו, ומשיב אל לא בכונה כתוב ולא אשיבנה ודאי הינו לההייא דכתיב פ"ה לאותה שתכתב בה כ"ה, כלומר לאוכל להשיב ולמנוע את השכינה הנקרהת כ"ה, מה שהוא רוצה לברך את ישראל, וכלה תדרבר והשכינה תדבר את

לקבליה דהנִי יעקב וישראל, און לקבלה דיעקב דאייהו קטיר בנהש, עמל לקבלה דישראל דאייהו קטיר בקסם, פיון דחמא דלא יכיל, אמר ודי, לא הביט און בייעקב וגו', Mai טעמא בגין, דיהויה אלהינו עמו וגו'.

המלאים מתקשרים ביהود ק"ש שעל המטה ומלוויים הנשמה בעלייה

ואין תימא בהני לא יכילנא, בקסם ונחש יכילנא, פחיב, כי לא נחש בייעקב וגו'. ולא עוד, אלא דכל חילין דלעילא וכל משרין כלחו לא ידע ולא מסתכלין בנמוסא דמלכא עלאה, עד דשאלי להני פרי יעקב וישראל, ומאי אמר, מה פעל אל אמר רבינו אלעוזר, כל הנִי מלין פה אמר, והוא ארין קלא לקבלה, ולא ידע Mai הוא, ולא אשתחמע בר קליה.

הן עם פלביא יקום וגו', מאן עמא פקיפה פישראל, בשעתא דאתנהי צפרא, קם ומתגבר פאריא לפלחה דמאריהו, בכמה שירין בכמה תושבון, משתקלי באורייתא כל יומא,

מתוק מדבר

בישראל, אלא עוד יש מעלה גדולה לישראל, דכל חילין דלעילא וכל משרין שכל הצבאות של מעלה וכל מחנות המלאכים, כלחו לא ידע ולא מסתכלין בנמוסא דמלכא עלאה כולם אינם יודעים ואינם מסתכלים בגזרות וחוקים של המלך העליזון בה, עד דשאלי להני פרי יעקב וישראל עד שואלים לאלו הב' מדרגות יעקב וישראל, דהינו לנשומות ישראל היוצאות מפנימיות הספרות של זון [תפארת ומלכות] דקדושה, אבל המלאכים הם מן החיצונית, ואינם יודעים מה שנעשה בפנים, ומאי אמרי ומה אומרים ושואלים, מה פעל אל' (כפלט) ועוד עמי לטימות עם כעם סולט טבר מגן עין כל שכן יסמן לפניו ולומדים מורה מפני, ומתיימן לפיס ממלכי קסטם, וכס יטהלו להס מה פעל ה'ל.

אמר רבינו אלעוזר, כל הנִי מלין, "פה" אמר כל אלו דברי הברכות השכינה הנקראת כה' אמרתן, והוא ארין קלא לקבלה ובלעם רק הרום קולו נגד השכינה בהברות קול, ולא ידע Mai הוא ולא ידע מה שאמר, ולא אשתחמע בר קליה ולא נשמע רק קולו של בלעם, אבל עצם הריבורים והברכות היו של השכינה. (למ'ק ומפלקיס)

הן עם פלביא יקום וכארוי יתנsha, מאן עמא פקיפה פישראל מי הוא עם חזק כישראל, בשעתא דאתנהי צפרא קם ומתגבר פאריא לפלחה דמאריהו בשעה

ישראל שם בחינותה זוין [תפארת ומלכות] דקדושה כנ"ל, און לקבלה דיעקב, דאייהו קטיר בנהש "און" הוא הקליפה נגד יעקב, שהוא קשור בכספי הנקרוא נחש, שהוא כח הנוקבא דקליפה, עמל לקבלה דישראל דאייהו קטיר בקסם "עמל" הוא הקליפה נגד ישראל, שהוא קשור בקסם, שהוא הכח של הזכר דקליפה, פיון דחמא דלא יכיל כיון שראה בלעם שעם כל זה אינו יכול לבטל את כח הקדושה מיעקב וישראל, אמר בלעם ודאי לא הביט און בייעקב ולא ראה עמל בישראל, Mai טעמא מהו הטעם, בגין דיהויה אלהינו עמו וגו' והוא שומרם ומצילם.

(דף ריא ע"א, ובביאורינו ברוך יג עמי תשב-תשנו)

המלאים מתקשרים ביהוד ק"ש שבן המטה ומלוויים הנשמה בעלייה

ואין תימא בהני לא יכילנא ואם אמר בכך קליפות און ועמל אני יכול לשולט על ישראל, אבל בקסם ונחש יכילנא בכך הכספי של קסם ונחש אוכל לשולט עליהם, פחיב על זה אמר כי לא נחש בייעקב הכספי של בחינת קליפת הנוקבא אינו יכול לשולט בייעקב שהוא בחינת הנוקבא דקדושה, "ולא קסם בישראל", גם הכספי של הזכר דקליפה שהוא הקסם, אינו יכול לשולט בישראל. ולא עוד שכח הכספי והקליפות אינם יכולים לשולט

ובכליליה לא ישפב וגוי, כド בשי בר נש למשבב על ערסיה, מקדש שמא עללה, אמליך ליה לעילא ותפא, כמה גראדיini גמוסין מתקשרן קמייהו, בשעה דפתחין פומהון על ערסיהו בשמע ישראל, ובעאן רחמי קמי מלפאה קדישא, כמה קראי רחמי.

רבי אבא אמר, הן עם כלביא יקום, זמיגין האי עמא למייקם על כל עמין, בארייה גיבר ותקיף, ויתרמי עלייהו, ארחייהו דכל אריזותא למשבב על טרפייהו, אבל עמא דא לא ישפב עד יאל טרף.

מתוק מדבר

רחמי קמי מלפאה קדישא בכמה קראי רחמי ומקשים רחמים לפני המלך הקדוש בכמה פסוקים של רחמים, דהינו בשיר של פגעים ופטוקי יברך ועד כה פסוקים אחרים, ואלו המלאכים הקדושים מלווים את הנשמה בעת מעלה.

רבי אבא אמר מש"כ הן עם כלביא יקום, הינו זמיגין האי עמא למייקם על כל עמין בארייה גיבר ותקיף עתידים עם זה לקום על כל העמים כאריה גבור וחזק, ויתרמי עלייהו ושיליכו עצם עליהם להכניהם ולכלותם, ועוד ארחייהו דכל אריזותא למשבב על טרפייהו דרכם ומהגמ של כל האריות לשכב על טרוף וככה אוכלים אותו, אבל עמא דא אבל עם זה בני ישראל, לא ישפב עד יאל טרף כולם לא ילחמו עם האומות בעצחות כאילו הם שוכבים, אלא בזריות יקומו עליהם לכלותם מהר.

(דף ריא ע"א, ובביאורינו ברוך יג עט' תשד-תשח)

שהAIR הבקר הוא כס ומתגבר כARI לעבודת קונו, בכמה שירין בכמה תושבחן בכמה שירות ובכמה תשבחות, משתדל באורייתא כל יומא עוסקים בתורה כל היום, ובכליליה, לא ישפב עד יאל טרף, דהינו בד בשי בר נש למשבב על ערסיה כשאדם רוצה לשכב על מטהו, מקדש שמא עללה הוא מקדש שם העליון בקריאת שם, (כמ"ס נטעס"ס לד"ג דורות ו' דק"ס) ו'ל' לנו מיליכ למקור נפקשו על קידום כס נהור ד' לדלה, ולein לנו קגנ' עליו ד' מימות מ' דין סקילה עריפת לג' ומנק, ומכוון שהמה מוק נפקך ד' מימות הלו לקדש ה' כס צל' נדך וכו'), אמליך ליה לעילא ותפא והוא מליך אותו לעלה ולמטה, (כמ"ס נמק' נכלות לד' יג ע"ג), צמלה מ' לין לא מלך ה' טקכ"ס נמעלה ולמטה ולולצע רופות שאmiss), ואז בפמה גראדיini גמוסין מתקשרן קמייהו כמה בעלי דיןיהם שהם מלאכים קדושים מתקשרים עם ההיחוד הזה, בסוד פ███ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ווער, בשעה דפתחין פומהון על ערסיהו בשמע ישראל, ובעאן שפותחים את פיהם על מטהם בשם ירושה,

שבח דא שירטא

סגולה לבעל עסק גדול

להבין עניין טמיטות הלב וטמיטות המוח שטמיטות הלב הוא שנעשה לב האבן והוא נפילה מן השמיים וכו' ועזה הייעיצה להה לטהר א"ע במקוה וללמוד ספר הזוהר כי זה הוא מלשון הארץ שמאיר במקומות החשך. וכו' בנידון שאר הלימוד יהיה בזזה האופן, מי שהוא בעל עסק גדול יהיה רוב לימודו בזוהר הקדוש, אף כשהאיינו מבין, כי מה איכפת ליה שאין מבין, אפילו הכى הוא סגולה.

(מאמרי אדרמור' ר' חזקון (לבעל התניא) הקצרים)

הזהר בקדוש"ע"פ "מתוק מדבר"

פורמט ביס
"זובלטך בדור"
מהדורות ר' יוסף
צבי עברגערא
[cm 16.5/11.5]

